

Sygn. akt V KO 85/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 197 § 1 i in. kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 30 listopada 2016 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 545 § 3 kpk

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Z treści wniosku z dnia 15 września 2016 r. wynika, że skazany domaga się wznowienia postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w G. o sygn. II K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II AKa (...).

Skazany nie wskazał na jakich podstawach domaga się wznowienia postępowania w powyższej sprawie. Z treści pisma wynika, że skazany kwestionuje sposób przeprowadzenia dowodu z zeznań małoletnich świadków, sugerując, iż zostały one wymuszone, jak też wskazuje na fakty popełnienia różnych przestępstw przez osoby nie związane ze sprawą, której wniosek dotyczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny, zatem należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci wcześniejszego wezwania M.K. do usunięcia braku formalnego (przymus adwokacko – radcowski art. 545 § 2 k.p.k.).

Skazany nie wskazał żadnej podstawy wznowieniowej określonej w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego, ograniczając się jedynie do kwestionowania sposobu przeprowadzenia dowodu z zeznań małoletnich świadków.

Tego rodzaju motywacja nie mogła być skuteczna, co obligowało do wydania orzeczenia znajdującego swoją podstawę prawną w treści art. 545 § 3 k.p.k.